

saa være nogen Grund til at dekorere Manden? Eller hvis det oplyses — jeg sætter det som et Tankeeksperiment —, at en Mand misbrugte sin større Indsigt og sin større Pengemagt til at tage 40 pCt. af Laan i fast Ejendom, kunde det saa siges at være nogen Grund til at dekorere ham? Falder det ind under de Betingelser, som nævnes i det aabne Brev, at man skal vise Troskab, at man først og fremmest skal udmærke sig ved udmærkede Fortjenester og Handlinger, at man skal have været opofrende? Der staar i Punkt 3, der vistnok gælder særlig for civile Medborgere, at man skal have vist Opofrelse for Konge, Fædreland og Medborgere. Tør jeg spørge: Hvis det kan siges om en Mand, at der om ham intet andet er bekendt end det, jeg her nævner, kunde saadan en Mand saa med Rette dekoreres? Og har Ministeriet et System, hvorefter det dekorerer en saadan Mand?

Jeg har kun stillet disse Spørgsmaal til den højtærede Minister, fordi det forekommer mig ret typisk, at Folk, som ingen Fortjeneste indlægge sig, ere nærmest til at blive dekorerede. Jeg er overbevist om, at det var den enevældige Konges Hensigt virkelig at ville belønne Dyden og gode Egenskaber, virkelig at ville fremelske Opofrelse, Troskab og Nidkærlighed osv., alt det, som er nævnt i det kgl. aabne Brev, men jeg tror endvidere, at denne Hensigt er drevet over i sin Karakter af dette højtærede Ministerium, jeg har det Indtryk, at det er de værste Udsugere, de værste Udbyttere her i Landet, der faa de største Dekorationer, de største Udmærkelser, og jeg har det Indtryk — jeg skal blot nævne, hvad jeg ved om Mangel paa Ridderlighed —, at de første Venstremænd, der bleve Overløbere, og som altsaa gjorde sig skyldige i en Handling, der ikke falder ind under Troskab, Ridderlighed osv., ogsaa vare dem, der bleve de første Riddere. Den sidste enevældige Konge drev det til at dekorere 100 Personer om Aaret, den nuværende Regering har drevet det til at dekorere 300 Personer om Aaret. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, at i det første Tilfælde er der Tale om en enevældig Konge, som søgte at skaffe sig en Kreds af taknemmelige Mænd, et glimrende Hof, en taknemmelig Borgerstand osv.; en enevældig Konge, som ad den Vej virkede for sin Enevoldsmagts Befæstelse. Nu have vi et demokratisk Ministerium, et Venstreministerium, Sønnerne af de Mænd, som have indbragt et lignende Lovforslag som dette,

og de have ikke kunnet lade sig nøje med, som den enevældige Konge, at dekorere 100 af deres Mænd om Aaret, men de ere gaaede saa langt, at de aarligt forøge vore Ridders Antal med 300.

Jeg sagde før, at jeg havde det Indtryk, at det var ikke Daad, Bedrift og Ridderlighed, der blev belønnet her i Landet. Alligevel er Forholdet jo, at der her i Landet udøves mangen god Daad, mangen Heltebedrift, mangen Opofrelse, mange smukke Handlinger, men jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at disse gode Handlinger og store Dyder som oftest ikke udøves af dem, der staa i Statskalenderen, af dem, der ere i Rangklasserne, men at det som oftest er af Medlemmer af det arbejdende Folk, af Folk i Underklasserne, at saadanne Handlinger udøves, og disse Handlinger belønnes ikke af den højtærede Regering. Jeg skal nævne et Eksempel, som er fremdraget i et Blad i de sidste Dage. Det drejer sig om en gammel Fisker ved Harboøre. Han hører, som De naturligvis kan tænke Dem, ikke til Rangklasserne, ikke til de store, men ikke desmindre har han udøvet mange store Handlinger. Han har, til Trods for at han ikke er Kriger, udvist mange fortrinlige Beviser paa Tapperhed, Indsigt og Mandighed, han har endvidere vist Troskab, Indsigt og Nidkærlighed, til Trods for at han ikke er Embedsmand. Han har endvidere vist Opofrelse, man kan godt sige for Konge, Fædreland og Medborgere, i alt Fald for Medborgere. Han har endvidere vist heldige, med Anstrengelse forbundne og for Staten gavnlige Udførelser af vanskelige Foretagender. Som De se, er denne gamle Fisker ikke alene berettiget til et Ridderkors ifølge den enevældige Konges aabne Brev, men han er, hvis det skulde være retfærdigt, endda berettiget til fire Ridderkors. Men han har ikke faaet noget som helst. Jeg skal nævne Dem, hvem denne Mand er. Det er en gammel Klitfoged, Jens Winther, ved Harboøre. Han har reddet 500 Mennesker ved 71 Strandinger, hvor han ved Redningen har vovet Livet.

Der knytter sig en Begivenhed til denne Mands Liv, som vel fortjener at blive særlig berørt, og som fortjente den højtærede Regerings Paaskønnelse. Han deltog i 1868 i September Maaned i Redningen af Fregatten „Alexander Newsky“. en russisk Fregat, der var strandet ved Harboøre. Om Bord paa denne var der 750 Mand og endvidere en Broder til Kejser Alexander III. ved Navn Storfyrst